

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพที่ดีแก่คนไข้ผู้เข้ารับบริการและด้วยประเทศไทยมีนโยบายในการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขของประเทศให้เป็นศูนย์สุขภาพของเอเชีย (Medical Hub) และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism) ให้เกิดการไหลเวียนของคนไข้ ซึ่งจะไม่จำกัดเฉพาะประชากรในประเทศเท่านั้น ดังนั้นการเข้าถึงข้อมูลและรับรู้ข้อมูลยาควรกระทำได้จากทุกสถานที่ทั่วโลก ด้วยแนวคิดการเชื่อมโยงสารสนเทศตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำบนโซ่อุปทานสาธารณสุขโดยใช้ประโยชน์ชุดข้อมูลที่ตอบสนองกิจกรรมโลจิสติกส์และสนับสนุนการยกระดับความปลอดภัยจากการอุปโภคบริโภคยา ด้วยการรับ-ส่งข้อมูลผ่านรหัสยามาตรฐาน เรียกแนวคิดนี้ว่า National Drug Code and Database (NDD) โดยทำการศึกษารูปแบบรหัสมาตรฐานยาทั้งในและต่างประเทศพบว่ามีการใช้ GTIN หลายรูปแบบตามลักษณะการใช้งาน ซึ่งสามารถแปลงเป็นรหัสภาพบาร์โค้ดแบบ 1 มิติหรือบาร์โค้ดแท่ง, บาร์โค้ดแบบ 2 มิติ หรือ Data Matrix ศึกษาหลักการตั้งรหัสยามาตรฐานและช่องทางการเข้าถึงข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ละจัดทำสัมมนากลุ่ม รวมถึงศึกษาความพร้อมในการนำไปใช้ซึ่งพิจารณาสภาพเทคโนโลยีในปัจจุบันของแต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้องและการพิจารณาสัดส่วนผลตอบแทนการลงทุน ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน โดยใช้การประเมินตามแนวทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งผลการวิเคราะห์ผลประโยชน์ที่ได้ของแต่ละผู้เกี่ยวข้องในโซ่อุปทาน โดยการนำรหัสมาตรฐานมาประยุกต์ใช้ในองค์กร ภาพรวมทั้งห่วงโซ่อุปทานสุขภาพพบว่าสามารถลดต้นทุนทั้งระบบลงได้ถึง 10,000-25,000 ล้านบาท ในส่วนของบริษัทผู้ผลิตยาสามารถลดต้นทุนทั้งระบบได้ถึง 3,600 – 9,200 ล้านบาทต่อปี ผู้นำเข้ายาสามารถลดต้นทุนทั้งระบบได้ถึง 7,700 – 19,000 ล้านบาทต่อปี ผู้กระจายยาสามารถลดต้นทุนทั้งระบบได้ถึง 4,300 – 11,000 ล้านบาทต่อปี โรงพยาบาลสามารถลดต้นทุนทั้งระบบได้ถึง 3,400 – 8,9000 ล้านบาทต่อปี ภาพรวมของการลดต้นทุนถูกแสดงออกมาเป็นตัวเลข อีกด้านหนึ่งของผลประโยชน์ที่ได้รับคือประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานและประสิทธิภาพความปลอดภัยของผู้ป่วย